

בש"פ 3470/17 - מדינת ישראל נ' פלוני

בש"פ 3470/17 - מדינת ישראל נ' פלוניעליון

בש"פ 3470/17

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בבית המשפט העליון

[17.05.2017]

כבוד השופט ד' ברק-ארז

בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

בשם המבקשת - עו"ד מיכל רגב

בשם המשיב - עו"ד ניר אלפסה

תאריך הישיבה: א' באייר התשע"ז (27.4.2017)

החלטה

1. בפני בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

מעצרים), התשנ"ו-1996 וסעיף 10 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 החל מיום

6.5.2017 ב-45 ימים או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. למעשה, כל הפרטים הנחוצים לדיון בבקשה שבפני הובאו בהחלטות קודמות, ובפרט בהחלטתי בעניין הארכת

מעצרו החמישית של המשיב מיום 6.2.2017 (בש"פ 1029/17) (להלן: החלטתי הקודמת). בתמצית יצוין כי נגד

המשיב, שהוא קטין, הוגש כתב אישום חמור הכולל שלושה אישומים. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של לרצח

לפי סעיף 300(א)(2) ל, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון רצח (שתי עבירות) לפי סעיף 305 לחוק

העונשין; פציעה בנסיבות מחמירות (בצוותא) לפי סעיף 335(א)(1) ו-(2) בנסיבות סעיף 334 לחוק העונשין; איומים

לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) בנסיבות סעיף 379 לחוק העונשין;

קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; וכן חבלה בכוונה מחמירה (שתי עבירות) לפי סעיף

329(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין. עוד יוער כי אביו של המשיב צורף בהמשך הדרך לכתב האישום כנאשם נוסף.

3. אין צורך להכביר מלים על חומרתו של כתב האישום, כפי שצוין אף בהחלטה בעניין הארכת מעצרו של המשיב בפעם הששית מיום 2.4.2017 (בש"פ 2174/17, השופט א' שהם, פסקה 12). עם זאת, בהתחשב בגילו של המשיב, בהתרשמותו של שירות המבחן ממנו ובהתמשכות המשפט, שלא בגינו, נמצאה כבר בעבר הצדקה להורות על הגשת תסקיר משלים שיתייחס לאפשרות לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני, והכול בשים לב לכך שהחלופה של מעון נעול אינה אפשרית בשל מחסור כרוני במקומות (ראו למשל בהחלטת הקודמת, פסקה 25). עד כה טרם נמצאה חלופה ישימה בעניינו של המשיב, ועל כן הוארך בינתיים מעצרו פעם נוספת בהחלטתו של השופט שהם הנזכרת לעיל.
4. למען שלמות התמונה יצוין כי נכון למועד הגשת הבקשה התקיימו בהליך העיקרי שבעה דיוני הוכחות שבמהלכם נשמעו 19 עדים. כן נמסר כי נקבעו עוד ששה מועדי דיונים לחודשים הקרובים.
5. במסגרת הדיון שהתקיים בפני הציע בא-כוחו של המשיב שהוא ישהה בחלופה שנמצאה מתאימה בעניינו של הנאשם הנוסף, אביו של המשיב. למעשה, בא-כוחו של המשיב אף הסכים להארכת המעצר בכפוף לתנאי זה. בתגובה, המדינה ציינה כי היא הגישה ערר על החלטת השחרור של הנאשם הנוסף לחלופה האמורה, וטענה כי היא אמנם מתנגדת לשחרורו של האב לחלופה, אך לא שוללת את האפשרות של בחינת התאמתה לגבי המשיב, ככל שהאב לא ישהה במקום, תוך שמירת טענותיה בעניין.
6. ביום 16.5.2017 ניתנה החלטה בערר המדינה בעניינו של האב (בש"פ 2142/17, השופט שהם). על-פי האמור בהחלטה, בא-כוחו של האב הודיע למעשה על הסכמתו להמשך מעצר מאחורי סורג ובריח.
7. בנסיבות אלה, ובהתחשב בנימוקים שהובעו בהחלטת הקודמת, אני מורה על המשך מעצרו של המשיב, בכפוף להגשת תסקיר משלים שיבחן את חלופת המעצר במיקום שנבחן בעניינו של האב (בעיר עכו). תסקיר זה יוגש לבית המשפט המחוזי עד ליום 4.6.2017, וזה יבחן את האפשרות של מעצר במיקום האמור במתכונת של פיקוח אלקטרוני על בסיס האמור בתסקיר, ולפי שיקול דעתו.
8. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 6.5.2017 ב-45 ימים או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער, לפי המוקדם. ניתנה היום, כ"א באייר התשע"ז (17.5.2017).